

Olasz Valéria

Őszinte ég alatt

Ha tavasz, legyen hát tavasz,
fújja el a zord, hideg havat!
Takarja ki téli arcomat
a némaság alól,
a szorító rögök alól,
mozduljanak barkás vágyaim,
az őszinte szavak,
kimondani amit nem szabad,
amit a fagyban nem lehet.
Ha belém nyilallnak is
dárdás napsugarak,
vállalom magam!
Feltámadás lesz,
s én böjtöltem a télben eleget!
Tiszta lehelettel fekszem
majd kiterítve
őszinte ég alatt!
A csillagok értem virrasztanak,
és tavaszt szőnek ajkamon
ezüstös álmaim.

Ez az év még érintetlen

ez az év még érintetlen
nincs ölelés simogatás
virtuális még csak a csók
mellkasban vergődik
visszafojtott vallomás

csak sóhaj hallik
csillag csöppen könnyes szemre
két kiszáradt folyómedre
issza a fényt mint égi látomást

ez az év még érintetlen
szív dobogtat szív kopogtat
ó léleknek reményszárnya
fiókának új erőt adj

ez az év még érintetlen
repülj madár mint azelőtt
kutass múltat utat keress
nyolcadik nap lesz a jövőd

Nagyanyám csodákra képes

Nagyanyám felhozza
kútból a Napot
megmosdik benne
ősidők nyara homlokán
fűszálak övezik nyakát.

Nagyanyám csodákra képes
köldökszinór sugarakkal
átszökken hozzám
és mesél mesél
a föld tiszta szagáról
az érintések gyönyöréről
és csillagok peregnek szeméből

Nagyanyám csodákra képes
havat is hord a kútba
énekes madarakat itat
dalból szőtt a múltja

és esti mesével
altat engem el:
„tudod gyermekem
akkor még nem jártak
maszkban az emberek
akkor még nem volt
„divat” a magány
akkor még a szeretet összezárt”...

ily mesével csókolja szemem
és eltűnik az angyalok között
egy fényes felleget
mert az én Nagyanyám
csodákra képes
ott ragyog fenn az égen
tudom én réges-régen.

Szöknek a sugarak

Szöknek a sugarak,
szöknek az égből
földre zuhanva
a téli sötétből

szaggatnak felleget
feltépnek álmot
látni mutatnak
való világot

nincs ki megállítsa
útjukat immár
zsendül a tavasz
szabad az ég-táj

zsendül a szív is
vér ere pattan
akár a gondolat
megindul ártatlan

mind megindulnak
szabad a határ
megállíthatatlan'
szökik a napsugár.